

Stockholm 27 april 2021

Remissvar angående förslag till föreskrifter om vapen, vapentillbehör och ammunition (Ärendenr: NV-04496-18)

Sammanfattande synpunkter

1. Bättre utredning av konsekvenser för djurskyddet behövs i konsekvensutredningen.
2. Säljakt med kulpatron klass 2 bör ej tillåtas
3. Definition av begreppet ”korta avstånd” saknas
 1. Liksom i flertalet tidigare förslag från Naturvårdsverket, så saknar vi även i detta en tydlig analys av hur de föreslagna åtgärderna kan inverka på djurens välfärd. Detta är inte acceptabelt. I konsekvensutredningen har det i några fåtal paragrafer diskuterats att det kan finnas eventuella konsekvenser för djurens lidande, men generellt sett så saknas ett tydligt resonemang.
 2. Vi ställer oss frågande till underlaget gällande att flytta sälar från den grupp arter som endast får jagas med kulpatron klass 1 till den grupp som får jagas med kulpatron klass 2, med aktuell hänvisning. Djurskyddet Sverige är av uppfattningen att licensjakt på gråsäl inte ska vara tillåten, samt att det först och främst ska utredas varför lokala populationer av säl minskat drastiskt. Det är även nödvändigt att utreda hur många sälar som skadeskjuts, innan eventuella lättnader eller förändringar införs. Om det efter detta är aktuellt med skydds jakt har vi följande synpunkter: Ni skriver att det vid beslut om skydds jakt, sedan 2013 medgivits användande av kulpatron klass 2 för att underlätta jakten och att öka säkerheten för omgivningen och att det inte kommit till Naturvårdsverkets kännedom att jakt med kulpatron klass 2 medfört större andel tappade eller skadeskjutna sälar. Men ni skriver även att underlaget endast rör några få år och att man inte kan dra alltför långtgående slutsatser utifrån detta, samt att inget tyder på att det finns några egentliga nackdelar med att jaga säl med kulpatron klass 2. Vi efterfrågar här en bättre utredning, och ett säkrare underlag. Skadeskjutningsfrekvensen bör utredas och återrapporteras då säljakt är en tekniskt svår jaktform med stor risk för skadeskjutningar och därmed djurlidande. Utan en utvärdering av skadeskjutningsfrekvens är det omöjligt att se om jaktlagstiftningens krav på att vilt inte får utsättas för onödigt lidande uppfylls.
 3. Överlag hänvisas i föreskriften till ”korta avstånd” på flera ställen. Detta måste definieras på ett tydligt sätt, då det i nuvarande skrivelse ger för stort utrymme för egen tolkning. Även om resonemangen kring undantagen i vissa fall kan vara rimliga, anser vi att en definition av ”nära håll” är nödvändigt. Ytterligare exempel är när jakt bedrivs i svåra

miljöer, där möjlighet till bra kulfång är begränsade. Här är det bra med klenare ammunition som stannar i viltet, men det är dock absolut nödvändigt att det inte råder några tvivel om vad som är acceptabelt skjutavstånd. Djurens välfärd måste alltid sättas i första rummet och gäller det skydds jakt får alternativet vara att avstå från jakt. Denna frågeställning har vi även när det gäller skydds jakt på varg och järv från helikopter, där det framgår att hagelgevär får användas. Generellt är det känt att denna typ av jakt är stressande för det jagade djuret, vilket gör att vi är tveksamma till att jaktformen ska vara tillåten. Med tanke på riskerna för att stressa det jagade djuret och allmänhetens tveksamhet till den typen av jakt är det ännu viktigare att den är tydligt reglerad om den alls ska vara tillåtet. Vi anser dock att om det ändå ska vara tillåtet så är det av stor vikt att det anges vad som är maximalt skjutavstånd, samt att det utreds närmare om jakt med hagelammunition inte riskerar djurens välfärd.

Skydds jakt alltid ska vara det sista alternativet. Just begreppet ”korta avstånd” används genomgående i konsekvensutredningen, men definieras inte. Endast i 2 kap 13§ anges vilka skjutavstånd som anses vara acceptabla.

Gällande jakt i syfte att kemiskt immobilisera vilt ställer vi oss frågande till hänvisningarna i andra stycket i kap 8 6§, där man hänvisat till punkt 1 men troligtvis menar punkt 2, samt tredje stycket där man hänvisar till punkt 6 men troligtvis menar punkt 7.

För Djurskyddet Sverige,

Åsa Hagelstedt
Generalsekreterare

Anna Lundvall
Sakkunnig